

Hendan myndin er tikin oman eftir Landavegnum, á horninum, har Sigmundargøta, Landavegur, Dr. Jakobsensgøta og Kríms Kambansgøta mætast, í 1906

Kelda: »Traðkaðu fólkinum slóð 2«, Havnin 1900-1940, Finnur Johansen

Grím Kambans gøta í 1906

Vit eru á horninum við handilin hjá Poul Restorff í 1906, har Gríms Kambans gøta, Sigmundargøta og Landavegurin koma saman

Myndin er úr bókini Traðkaðu fólkinum slóð hjá Finni Johansen, og hann skrivur soleiðis:

»Gentan við kurvuni fer av Landavegnum tvørtur um Sigmundargøtu og oman í Gríms Kambansgøtu. Longst vinsturmeigin hómast kirkjugarðurin á Svínaryggi, og fram við honum er framhaldið av Dr. Jakobsensgøtu, frá Dalavegnum yvir í Landsvegin. Millum hesar vegir er tann girdi trikantandi urtagarðurin.

Húsini vinsturmeigin frá eiga Sigmund Arge, Magnus Jacobsen á Kamarinum, Meinhard Jacobsen, Julius hristiansen í Dali, fjós og hjallur hjáFrants Restorff og húsini, Frants Restorff, eldri, bygdi á Skálatrøð, og sum eitt langt skifti vóru skúlastjórahús.

Handilin hjá Poul Restorff er seinni bygður heilt út í vegin, har grótgarðurin stendur.

Høgrumegin stendur Skálabonkur.»

Skálabonkur sigur kanska eldri fólki nakað, og hann er eitt nú umrøddur í yrkingini hjá Hans Andreas Djurhuus »Lítið yvir Føroyaland«. Sambært frásøgnini hjá Finni Johansen omanfyri stendur bonkurin har, sum dyrnar eru inn í »Á Handilin«, sum fyrr var handilin hjá Poul Restorff.

Myndin er sum sagt tikin í 1906,

meðan yrkingin hjá Hans Andreasi er frá 1921. Men kaga vit í Føringatíðindi, so finna vit eisini ein greinastubba har um Skálabonk í blaðnum, sum kom út 1.

mars í 1892. Har skrivur ein, ið kallar seg Kurlufaks soleiðis:

»Skálabonkur er farin. Ikki stóri skálabonkur norð í Sjeindum, men lítli

skálabonkur í Havn. Han var so gamalur, at hann toldi ikki nýgjárskaðið. Síðan hevur hann ligið sum eitt talandi vitni um, at Havnafólk antin eru ærligari enn

annað fólk ella at tey ikki hava torvneyð, so at tey harfyri ikki týma at draga sær sprekinu til húsar.

– Um tað onkuntíð fæst í lag, at bonkurin kemur upp aftur at standa, so sakar tað lítið, um minkilsí verður komið i hann, líkasum tað kom í svørtu talvu á sinni. Hevði hann bara komið í lag. Um hann ikki verður longri, enn at eitt ella tvey fáa sitið á honum, Hann var so hentur, so hentur fyri frígjarafólk um kvøldanar.«

»Skálabonkur« er eisini eitt staðarnavn norðast á Streymoy – men í myndatalu var »Skálabonkur« eisini nýttur um gamlar dreingir, gamlar gentur og frígjarafólk. Kanska onkur lesari veit meira at siga okkum um hetta.

Hendan myndin er tikin á sama vegamóti – tó 107 ár seinni...

Mynd: Álvur Haraldsen